

Advent 1.

Péntek

A szentmise mai olvasmányai

Iz 29,17-24 Mt 9,27-31

*A szelídek ismét örvendeznek az Úrban, és a szegények
ujjonganak Izrael Szentjében. Mert a zsarnok elvész,
a gúnyolódó kipusztul, és kiirtatnak mindazok, akik
gonoszat forralnak, akik gonoszul megrágalmaznak
másokat, akik becsapják a bírót, ha pörre mennek,
és az igazat alaptalanul megfosztják jogától.*

Égni kell!

Urunk, Jézus Krisztus, itt van előttem a Szentírás, azokat a sorokat olvasom, ahol te tíz fiatal szűzről beszélsz (Mt 25,1-13). Várják a vőlegényt. A násznéphez tartoznak, mindannyian szépen fel vannak öltözve, hajukban virág, testükön ékszer. Szépek, fiatalok. Kezükből mécses lobog, világít az illatos olaj lángja. A viháncoló, jókedvű lányok beszélgetnek, leülnek, majd a mediterráni meleg éjszakában egymáshoz bújnak és elalszanak. Lámpásaik lángja még egy darabig lobog, majd egyszerre kihuny. Éjfélre teljes a csend, a sötétség. Felhangzik a közeledő násznép nótázása. A lányok is felébrednek, igazgatják hajukat, ruhájukat. Újra meggyújtják a lámpásaikat.

Kedves, szép kép. És te, Uram, azt mondod, hogy e fiatal lányok közül öt kint marad sírva az éjsza-

kában, nem léphet be a lakodalmas terembe. Nem értem, Uram. Mindannyian elaludtak, lámpásaik egyformán kihunytak, mindannyian felkelnek sü­rögve-forogva, és rendbe szedik lámpáikat. Látszó­lag semmiféle hibát, bűnt követtek el. Csak azokat zárják ki, akik nem tudnak újramezdeni? Akik nem tudják újból meggyújtani a lámpásaikat?

Nem az a fontos, ami eltelt. Nem az a fontos, hogy hitem, szeretetem lángja pislákol-t-e, kialudt-e, hanem csak az, hogy van-e elég erő bennem az új­rakezdéshez, a talpra álláshoz, ahhoz, hogy újból fellobogjak és égjek.

Advent van! Oly sokszor talpra álltam, és elkezd­tem járni a szeretet, a jóság, az irgalom fényénél. Oly sokszor meggyújtottam önzetlenül önmaga­mat másokért, mindenkiért, hogy a pislá fényvel szembeszáljak a körülöttem és bennem gomolygó sötét­tel. Bevilágítani az emberhez méltó élet ösvé­nyének még egy fordulóját, hogy lépni merjünk, lépni tudjunk. Oly sokszor elaludtam őrhelyemen, ahová állítottál. A tudatos fény, amely Te vagy, a

Advent 1.

szívemben oly sokszor belefulladt a reménytelenség éjszakájába.

Advent van! A határtalannak tűnő éjszakában mit ér meggyújtani egy pislákoló lángot? Nem tudom. Csak azt tudom, hogy égni kell! Hogy újra kell kezdeni minden vesztes csata után. Hogy bármi is történt, fel kell állni, és újra fellobbantani a fényt, a szeretetet, a jóságot, az erényeket. Égni kell, még ha önmagadat égeted is el.

Advent 1.

Szombat

A szentmise mai olvasmányai

Iz 30,18-20. 23-26 Mt 9,35-10,1. 10,6-8

*Menjetek és hirdessétek: Közel van a mennyek országa.
Gyógyítsatok betegeket, támasszatok fel halottakat,
tisztítsatok meg leprásokat, űzzetek ki ördögöket!
Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok!*

Szereteteddel te is tudsz gyógyítani!

Betegen is lehet valaki boldog, és egészségesen is lehet valaki boldogtalan. A rövid élet is lehet épp olyan teljes, mint a hosszú. A boldogság nem egészség vagy betegség, hanem hozzáállás kérdése.

Jézus számára nem a test gyógyulása volt a legfontosabb, hanem a léleké. Az egészséges ember sokszor nagyobb veszélyben van, mint a beteg, mert hajlamosabb elfeledkezni Istenről. A beteg jobban megérzi gyengeségét, törekenységét, végességét, és belekapaszkodik Istenbe.

A legnagyobb gyógyító az, aki örök célokat tud felmutatni az embereknek, aki az ég felé irányítja a tekintetüket, értelmet ad létezésüknek akár jólétben, egészségben, akár nehézségek között élnek.

Mindenkiben megvan a gyógyító képesség! Ha valakit őszinte, tiszta, önzetlen szeretettel megsi-

mogatsz, ha meghallgatod, ha jó szándékkal közeledsz hozzá, ha imádkozol érte, már gyógyítod is.

A gyógyításnak különféle formájáról beszélhetünk, az egyház mindegyiket nagyra értékeli. Létezik orvosi, természetgyógyászati és isteni adományként kapott gyógyítás. A karizmaként kapott, úgynevezett csodás, orvosilag meg nem magyarázható gyógyítás jele, hogy mindig Istenre hívja fel a figyelmet. Jézus nevében senki nem gyógyíthat pénzért, hiszen ingyen kapták az adományt, ingyen is kell továbbadniuk mások javára. Míg azok, akik tanulták a gyógyítás tudományát, megérdemlik béruket.

Minden gyógyulás Isten hatalmának és szeretetének megnyilvánulása. A gyógyítás különleges karizmáját azért kapják a Szentlélektől egyesek, hogy a kapott adomány segítségével, amely Isten szeretetének külső jele, másokat is az újjászületés felé segítsenek. Ez nem teheti őket elbizakodottá, nagyképűvé. Az ilyen emberek alázatosak, nagyon jól tudják, hogy a csodákat maga Jézus Krisztus viszi végbe ál-

Advent 1.

taluk, és azt is, hogy a karizmák nem teszik őket sem boldoggá, sem szentté. Egyedül a szeretet gyakorlása által szentelődhetünk meg, ha Istent viszonz szeretjük embertársainkban.

